

Copyright © 2009 by Scott Hahn
Published by Our Sunday Visitor Publishing Division
Our Sunday Visitor, Inc. All rights reserved
© 2020 by Editura Galaxia Gutenberg

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HAHN, SCOTT

Speranță în vremuri de restriște -- Scott Hahn;

trad.: Ana Maria Botnaru

Târgu Lăpuș: Galaxia Gutenberg, 2020

ISBN 978973141875-9

I. Hahn, Scott (autor)

www.galaxiagutenberg.ro

Editura Galaxia Gutenberg

435600 Târgu Lăpuș, str. Florilor nr. 11

Mobil: 0723377599, 0733979383

email: contact@galaxiagutenberg.ro

PRINTED IN ROMANIA

Scott Hahn

Speranță

în vremuri de restriște

Traducerea din limba engleză de
Ana-Maria Botnaru

Galaxia Gutenberg
2020

CUPRINS

- 9 - Așa te porți cu prietenii tăi?
- 19 - Ce așteptăm?
- 27 - Astfel iubește Tatăl nostru
- 37 - Punerea la încercare a credinței noastre
- 51 - Când ne plângem lui Dumnezeu
- 63 - Desăvârșirea puterii
- 79 - Calea de scăpare
- 89 - Atingerea Crucii
- 95 - Act de speranță

Capitolul 1

Așa te porți cu prietenii tăi?

*Singura tragedie a vieții este să
nu devii sfânt.*

— LÉON BLOY

Sf. Tereza de Ávila nu dorea decât să ducă o viață simplă, de sărăcie și rugăciune. Dar o viață evlavioasă părea o adevărată insultă în ochii unei lumi îndrăgostite de lumescul său, iar sfânta a avut mult de pățimit. A fost pârâtă Inchiziției. A fost tratată cu dispreț și cruzime de către prezumtivii protectori, care ar fi dorit ca mănăstirile fondate de ea să fie conduse după voia lor. În locul unei vieți de tăcută contemplație, a avut de îndurat o viață plină de confruntări și opoziții.

Într-o bună zi, paharul s-a umplut și sfânta s-a dezlănțuit, adresându-I Domnului

Respect pentru copiii tăi

un potop de plângeri și nemulțumiri.

„Dar, Tereza”, i-a răspuns Domnul, „Eu așa mă port cu *toți* prietenii mei”.

„Ei bine”, a replicat Tereza, „în acest caz nu este de mirare că ai atât de puțini!”

Tânguirea Terezei ar fi putut să provină, cu egală îndreptățire, de la oricare dintre prietenii lui Dumnezeu pe care îi întâlnim în Biblie. Gândiți-vă la Abel, în zorii istoriei, zăcând muribund, biruit de fratele său cel rău. Gândiți-vă la Noe, îndurând monotonia exasperantă a unei luni de ploii interminabile, trăind laolaltă cu animalele, în timp ce lumea întreagă dispărea sub ape. Gândiți-vă la Avraam, singurul pe care Biblia îl *numește* „prieten al lui Dumnezeu” (Iac 2:23)¹: a trecut prin multe încercări, culminând cu chemarea de a-l jertfi pe unicul său fiu!

Și patriarhul Iosif a fost privilegiat de Dumnezeu – dar a fost vândut ca sclav,

¹ Citatele biblice sunt după *Biblia sau Sfânta Scriptură*, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1988 (n. trad.).

acuzat pe nedrept de adulter și aruncat în închisoare. Moise, David și Ieremia au avut parte fiecare de nenorocirile sale. Apoi, să nu uităm de Iov, care și-a pierdut casa, familia și sănătatea – *fără să fi greșit cu nimic*. Nu era vorba de o pedeapsă pe care a meritat-o. Pur și simplu, asta i s-a întâmplat.

În fine, gândiți-vă la Preasfânta Fecioară Maria. A crezut ceea ce Domnul i-a promis la Buna Vestire. Cu toate acestea, ea a știut că promisiunea are și o latură întunecată. Simeon i-a profetizat că va suferi cumplit:

„Iată, Acesta este pus spre căderea și spre ridicarea multora din Israel și ca un semn care va stârni împotriviri... Și prin sufletul tău va trece sabie” (Lc 2:34-35)

După treizeci și ceva de ani, ea avea să înțeleagă cuvintele lui Simeon. Acolo, la umbra Crucii, și-a văzut Fiul răstignit ca un criminal periculos – un trădător, un terorist.

Așa se poartă Domnul cu prietenii Săi?

Respect **Iar dacă este așa, oare vrem cu adevărat să fim prietenii Săi?**

Ei bine, da și da. Observăm un anumit tipar în viața celor care îi sunt credincioși Domnului. Trec prin multe încercări și au parte de suferință. Totuși, întotdeauna, ei sunt cei mai invidiați oameni de pe pământ.

Sunt invidiați pentru că trăiesc în speranța de a avea ceva ce toți ne dorim: iubire.

Doar iubirea ne aduce mulțumire

Singurul lucru care ne împlinește este iubirea și de aceea toți suntem flămânzi de iubire. Totuși, iubirea necesită întotdeauna sacrificiu.

Adevărata iubire necesită întotdeauna sacrificiu.

Acest lucru este adevărat chiar și în privința iubirilor omenesti. Renunțăm la „libertatea” de a trăi singuri pentru libertatea mai cuprinzătoare a căsătoriei cu persoana iubită.

Renunțăm la o sumă importantă din contul de economii pentru a cumpăra un inel de logodnă. Renunțăm bucuroși la plăceri care ne cheamă să fim departe de cei pe care îi iubim.

Romanele de dragoste sunt pline de povești unde întâlnim veghea, călătoriile, chinurile și darurile fantastice.

De ce? Fiindcă dragostea este ceva pentru care merită să suferim – chiar și dragostea pământească, deși orice dragoste pământească are un sfârșit.

Catehismul Bisericii Catolice ne învață că „iubirea determină dorința binelui absent și speranța de a-l obține” (CBC 1765)². Sf. Toma de Aquino ne explică: în privința iubirii, binele absent este anevoios, dificil.

Suferința este un enorm privilegiu. Nu uitați că totul se va sfârși curând... și fiți curajoși. Gândiți-vă

---

² Toate citatele din Catehism sunt luate din *Catehismul Bisericii Catolice*, Editura Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București, 1993 (n.trad.).

că răsplata noastră este veșnică.

— SF. TEREZA DE ÁVILA

În fiecare zi, oamenii îndură greutatea în numele iubirii. Atunci, cât putem îndura pentru adevărata iubire, cea veșnică, singura care ne aduce mulțumire – iubirea divină?

Dacă suntem în așteptarea a ceva atât de mareț precum iubirea promisă lui Avraam, și Preasfintei Fecioare, și Terezei de Ávila, ce am putea îndura de dragul ei? Durerea? Suferința? Abandonul? Neînțelegerea? Să fim persecutați de cel rău?

Speranța ne ajută să trecem prin toate acestea, așa cum îi ajută pe toți prietenii lui Dumnezeu.

Ei pot îndura și rămân perseverenți fiindcă iubirea este mai puternică decât orice chin cu care se confruntă.

Vremurile pot fi grele, e adevărat, dar speranța este mai trainică. Ea se numără printre cele trei lucruri care rămân (vezi 1 Cor 13:13)

DE REȚINUT

Sfinții și Scripturile ne învață că dificultățile nu trebuie să ne facă nefericiți.